

Сура «ал-Калем» («КАЛЕМЪТ») – тефсир

<http://redjep.wordpress.com/сура-«ал-калем»-«калемът»-тефсир/>

March 4, 2012

Сура «ал-Калем» («КАЛЕМЪТ»)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

1. Нун. Кълна се в калема и в онова, което пишат! (“Нун” се тълкува като един от онези буквени знаци, смисълът на които е известен само на Аллах. “Нун” означава и

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

“голяма риба, кит”, и още “мастилница”, и тогава клетвата тук се изрича в името на мастилницата, на калема и на

онова, което той пише. Така се подчертава ролята на грамотността и познанието.)

Всевишния Аллах се кълне в калема и в онова което пишем с него . От това се разбира всичко, което хората записват – постиженията във всички различни области на знанието, а също така и съчиненията и стиховете. И наистина калема и мастилото, както и записаните с тях книги с знания, се явяват велики знамения на Всемогщия Аллах, достойни затова Всевишния Аллах да се кълне в тях. Именно така постъпил Аллах с.т, за да отхвърли лъжливите обвинения в безумие и лудост, казани по- адрес на Пророка Мухаммед с.а.в.

2. Ти [о, Мухаммад] по милостта на твоя Господ не си луд..

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

Тези обвинения били лъжи, защото по Своята милост Аллах с.т дарил Своя пратеник със съвършен ум и го дарил с мъдрост мисли и красноречие. А учението, което той проповядвал, и до днес се явява най-доброто, от онова което изучават и записват хората. Това е истинско щастие в този свят, което е дадено на Пратеника на Аллах. Затова Всевишния споменава за него щастливото бъдеще в Последния живот и казва:

3. Наистина, За теб има несекваща награда.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

О Мухаммед! За теб има велика и безкрайна награда. Ти я заслужи със своите праведни

деяния, своите превъзходен нрав и своите искрени стремления наставлявайки хората на пътя на истината. Затова по нататък Аллах с.т казва:

4. Ти наистина имаш велик нрав. وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

Аллах действително дарил Своя пратеник с висок морал и нравственност. Когато майката на правоверните Аиша я попитали, какъв бил нрава на пратеника на Аллах с.а.в, тя казала: «Неговият нрав беше Корана».

За Неговите благородни качества Всевишния същр казва:

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

«Придържай се към снизхождението и повелявай приличието, и страни от невежите!» (7:199);

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

«По милост от Аллах ти се смекчи спрямо тях.» (3:159);

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ

«Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, към вярващите е състрадателен, милосърден» (9:128). Съществуват още много други знамения за добрия характер на Пророка Мухамед с.а.в.

с, всяко от които учи хората да възпитават в себе си, само най-добрите черти. Всички те в най-съвършенна и най-славна форма са въплътени в Пророка Мухаммед с.а.в. Всяка черта на неговия характер е била съвършенна. Той е бил нежен и състрадателен човек. Хората лесно намирали общ език с него, и той винаги радушно приемал техните покани. Когато другарите му искали разрешение да започнат някакво дело, той ги благословявал и дори им помагал, освен ако това не било свързано с грях. Пророкът никога не отказвал да помогне на нуждаещите се и утешавал тези, които търсели такова. Той не си позволявал да лиши човек от надежда или да го разочарова, като му откаже. Когато вземал решение, не показвал единовластие, а се съветвал с приближените си, и обсъждал с тях плановете си. Пророкът сърдечно приветствал благодеянията на своите сподвижници и им прощавал грешките. Когато общувал с някого, той бил приветлив и не бил този който прекъсвал разговора. Не се мръщел и не бил груб в разговора. Ако му било приятно, то той не криел радостта си. Той не се хващал за думите, които по невнимание излизали от устата на събеседника му, и не го упреждал за невниманието му. Той всячески се опитвал да му отговори с добро и проявявал необходимото търпение. Аллах дж.ш е издигнал Своя пророк Мохамед с.а.в.с. до недостижима височина, но враговете му го смятали за луд и обсебен.. Затова по-нататък Всевишния Аллах казва:

5. Ти ще видиш и те ще видят فَسَنُبَصِّرُ وَيُبْصِرُونَ

6. кой от вас е безумният. بِأَيُّكُمْ الْمَفْتُونُ

Безусловно, Пратеника на Аллах следвал правия път и бил най – добрия от хората както към самия себе си, така и в отношенията към другите хора. А неговите врагове били от най - заблудените творения и заблуждавали и обкръжаващите ги. Те изкушавали сърцата на рабите на Аллах и ги отклонявали от пътя на Господаря. И достатъчно е това, че Аллах

добре знае за това , Защото само той ще търси от хората сметка отчет за техните деяния и ще им въздаде за стореното.

7. Най-добре твоят Господ знае
кой се е отклонил от Неговия
път и най-добре Той знае
напътените

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ

В тези слова се съдържа сурова угроза за тези, които са се отклонили от Неговия път, и обещание за щедра награда за тези, които вървят по правия път. Тези слова също свидетелствуват за мъдростта на Аллах с.т, който напътства на правия път едни и отклонява от него тези, които не са достойни за него.

8. И не се покорявай на
отричащите!!

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

О Мухаммед! Не се подчинявай на тези, които отхвърлят истината, и те считат за лъжец и се противопоставят на истинската вяра. Те не са достойни, да им се подчиняват и слушат, защото те призовават хората да се подчинят на своите неизменни страсти. Те не желаят нищо друго, освен лъжи и пороци, и затова всеки, който им се покори, застава на път, който ще му допринесе само вреда. Това се отнася за всички, които отхвърлят истината и се подават на изкушенията на такива хора. Това не е малко, този аят бил низпослан по повод на езичниците, които поискали от Пророка Мухаммед, с.а.в, да не изобличава порочността на тяхната религия и безпомощността на техните божества, а в отплата за това обещавали да не ругаят Него самия. Затова по-нататък Всевишния Аллах казва:

9. Желаят, ако се смекчиш, и те
да се смекчат..

وَدَّوْا لَوْ تَذَهَبُ قَيْدُهُنَّ

Езичниците желаят, ти да проявиш своето съгласие искайки да си съпричастен с това, което те правят. Те искат, ти да одобриш тяхната религия със своите слова и постъпки или да мълчиш тогава, когато трябва да говориш и разясняваш истината. Но ти се подчини на Аллах и проповядвай исляма, защото триумфа на исляма неизбежно ще повлече със съкрушение всичко, с което нечестивците се опитват да му се противопоставят, и изобличение на всичко, което е несъвместимо с него.

10. И не се покорявай на онзи,
който все се кълне и е жалък,

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

11. клеветник, който разнася
сплетни,

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ

12. възпира доброто,
престъпва, съгрешава,

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

13. грубиян и дори извънбрачен
син.

عُنُقٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

14. А тъй като има богатство и синове, أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

15. когато му бъдат четени Нашите знамения, казва: "Легенди на предците!" إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Използващите често клетви са тези, които често се кълнат, и тази черта бива присъща на лъжците. А всеки лъжец непременно ще се окаже презрян – подъл, лишен от мъдрост, не желаещ да прави добро. Още повече, всички желаниа на такъв човек са със цел удовлетворение на изменните страсти, с които е препълнена неговата подла душа. Той се явява хулител, защото непрестанно се опитва да установи у хората пороци, да разнеса сплетни и се надсмива над обкръжаващите го. Той също така се явява сплетник, защото пренася на едни хора това, което говорят други, за да ги опозори един с друг и да посея между тях вражда и ненавист. Той се скъпи към доброто и не желае да плаща от своето имущество предписаната от Аллах милостиня, саадак и зекят. Той се явява престъпник, който посяга

на живота, състоянието и честта на хората. Той е затънал в грехове и не изпълнява своите задължения пред Аллах. Той е груб, злобен, лишен от състрадание и не желае да се подчини на истината. Той е с високо мнение за себе си, но в действителност той е лишен от тези качества, които могат да допринесат добро за него или хората. Напротив, неговият нрав е порочен, и няма да има успех и благополучие. Неговата участ е – низост и клеймото на злото, по което хората ще го разпознават.

Едно слово, Всевишния Аллах е забранил да се подчиняват хората на лъжци, използващи често клетви, имащи подъл характер и лош нрав, особено, ако те са склонни към себелюбие и високомерие и се превъзнасят над истината и хората, презрително се отнасят към тях, разпространяват слухове, сплетни и хули и се ослушват за Аллах.

Тези айети са били низпослани за няколко езичници, един от които бил ал-Валид б. ал-Мугира. Той имал голямо богатство и имал много синове. Веднъж, когато му прочели кораническо откровение, той казал: „Това са само – Легенди на предците „. И заради своето богатство и голямо семейство той престъпил закона на Аллах и се превъзнася над истината. Той я отхвърлил тогава когато, тя сама му се разкрила, и я приел като – древни предания, в които може и да се вярва, и да не се вярва.

Разбраното от обсъжданите от нас айети в пълна мяра се отнасят към всеки, който притежава подобни порочни качества, защото Корана е низпослан като истинно ръководство за всички хора – както за тези, които живяли в първите години на неговото низпославане, така и за техните наследници. Някои коранически айети са низпослани по повод този или друг човек, но заключват в себе си всеобщ смисъл. Благодарение на това, правоверните и до ден днешен по примерите на отделните личности познават съдбата на всички подобни на тях.

16. Ще го бележим по носа. سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ
(нос).

Всевишния е низпослал грозно предупреждение към своите врагове, които притежават гореспоменатите качества. Той с. т ще ги бележи с мъчителен белег по носа и ще му изпрати наказание, което ще видят всички хора. Това наказание ще се отрази като с клеймо на неговото лице, за да може неговите страдания да бъдат още по – тежки.

17. Испитахме ги, както
испитахме и стопаните на
градината, когато се заклеха
[тайно] да я оберат на сутринта.

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

18. И да не правят изключение. وَلَا يَسْتَنْتُونَ

Всевишния е съобщил, че Той изкушава тези, които отричат истината, тези, които имат повече земни блага. Той им дава отсрочка и удължава техните удоволствия в този свят, дарява ги с богатство и деца, позволява им да живеят дълго. Той удовлетворява техните желания, но това не им прави чест. И по – лошо, това може да бъде изкушение, което ги затяга в ръцете на неверието така, че те даже не забелязват това. Те се заблуждават така, както били заблудени владелците на градината. Когато узрели плодовете в тяхната градина и дошло време да прибират реколтата, те решили, че реколтата е само в техните ръце и че никой не е в сила да им попречи. Затова те се заклели, да приберат реколтата в рани зори, но не казали при това: «Иншаллах». Те и не предполагали за това, че Аллах се намира в засада за невярващите и че Неговото наказание пада на тяхната градина без забавяне и ги предупреждава.

19. И я споходи бедствие от
твоя Господ, докато спяха.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

20. И тя стана като черна нощ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

Наказанието дошло през ноща, когато те спели. Градината била унищожена и погубена. Тя станала подобна на мрачна нощ; в нея не останали нито дървета, нито плодове. В това време владетелите и даже не подозирали за достигналото ги нещастие.

21. И си викаха един другиму на
сутринта:

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

22. “Тръгнете към своята
реколта в зори, ако ще берете!”

أَنْ اْعُدُّوا عَلَىٰ حَزْتِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَارِمِينَ

23. И се отправиха, шепнейки
един на друг:

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

24. “Днес да не влиза там при
вас бедняк!”

أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ

25. И тръгнаха в зори с твърдо
намерение.

وَعَدُّوا عَلَىٰ حَزْدٍ قَادِرِينَ

С тези намерения те се запътили към градината, беседвайки шепнешком и обсъждали, как да скрият това, което трябва да раздадат в името на Аллах. Те бързали, за да приберат реколтата докато, се събудят хората, и решили да не раздават милостиня нито на бедните, нито на нуждаещите се. И заради своята жадност и алчност те шепнели, страхувайки се от това, че някой може да ги чуе и да събщи на бедните. Те поставили себе си в гнусно положение. Безсърдечни и лишени от състрадание, те твърдо решили да не раздават предписаната от Аллах милостиня, бидейки уверени в своята сила и в своето могъщество.

26. И когато я видяха, рекоха:
“Наистина сме се заблудили.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

27. Не, ние сме лишени.”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

Когато видяли градината, станала подобна на мрачна нощ, те възкликнали от вълнение и учудване: „Очевидно, ние сме се заблудили и по грешка сме попаднали в чужда градина“. Когато те се убедили в това, че не са сгрешили, то казали: „Да сега ние се лишим от нашата градина“. Разбирайки, че това било възмездието на Аллах.

28. Най-разумният от тях рече:
“Не ви ли казах защо не
прославяте Аллах?”

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

Не говорете за Аллах неподобаващи неща и не казвайте, че вие не зависите от Него. Ако вие бяхте признали това, че вашата воля зависи от волята на Аллах, и бяхте казали: „Иншаллах“ – то всичко това нямаше да се случи.

29. Рекоха: “Слава на нашия
Господ! Бяхме угнетители.”

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

30. И започнаха взаимно да се
укоряват.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَؤْمُونَ

Те осъзнали своята грешка, но наказанието на Аллах вече поразило тяхната градина, и нищо не можело да я върне. Възможно е, техните слова на възхваление на Аллах и признанието на своята вина ще им допринесе полза, ще смекчи тежестта на тяхното прегрешение и това да бъдат словата на тяхното разкаяние. Във всеки случай, те много съжелявали за стореното и започнали да се упрекуват един друг за извършения грях.

31. Рекоха: “О, горко ни,
наистина сме престъпници!

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ

32. Дано нашият Господ ни даде
в замяна по-добра от нея. Ние
нашия Господ умоляваме.”

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

Те се разкайвали за това, че възнамерили да не изпълняват своите задължения пред Аллах и неспазвайки правата на Неговите раби, Обърнали се към Аллах с дуа да ги дари с нещо по – хубаво, от тази градина, и обещали да се обърнат към Аллах със своите помисли и неуморно да се трудят в името на Аллах в оставащият им живот. И ако те спазят своите обещания, то Аллах ще им въздаде взетото с лихва. Защото Аллах приема дуата на тези, които го помолят с надежда и искренност. А за това, за да подчертае важността на случилото се, Всевишния Аллах казва:

33. Такова е наказанието. А

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْأَخْبَرُ لَوْ كَانُوا

наказанието в отвъдния живот е **يَعْلَمُونَ**
по-голямо, ако знаят.

Земното наказание което постига тези, които го заслужават със своите злодеяния. За тяхното безчинство и разпътство Аллах теаля ги лишава от това, което ги е повлякло със себе си към греха и ги е заставило да отдадат предпочитание към земния живот. Той лишава грешниците от това, от което се нуждаят най – много. А наказанието в бъдещия свят е много по – мъчително наказание от земното. И ако хората по-рано познаят истината, то непременно ще се постараят да избягват всичко, което води със себе си наказанието на Аллах и лишава човека от награда.

34. Наистина за богобоязливите при техния Господ са Градините на блаженството. **إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ**

35. Нима отдадените на Аллах ще сторим да са като престъпниците? **أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ**

Всевишния е съобщил за наградата, която Той е приготвил за тези, които се страхуват да не попаднат в неверие и се пазят от греха. Това са – разнообразни блага и блаженно битие в съседство с великодушния Аллах. Той също така е съобщил, че Неговата мъдрост не допуска, богобоязнените праведници, искренните и усърдно покланящи се на Аллах, подчиняващи се на Неговите заповеди и стремящи се да спечелят Неговата благосклонност, да се окажат наравно с грешниците, ослушващи се за Аллах, отхвърлящи Неговите знамения, силно съпротивяващи се на Неговия пратеник с.а.в и сражаващи се с Неговите възлюбени раби.

36. Какво ви е, така да отсъждате? **مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ**

37. Или имате книга, от която се учите, **أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ**

38. и в нея имате, каквото изберете? **إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا يَتَخَيَّرُونَ**

Всеки, който е решил, че те ще бъдат равни, много грехи. Скверно е неговото разсъждение и неверно неговото решение! Нечестивците, предполагащи подобно, нямат никакви аргументи и доказателства. Те нямат Писания, в които да прочетат това и в които да е било записано, че те ще се окажат в Дженнета (рая) и ще получат всичко, което пожелаят за себе си.

39. Или имате обещание от Нас до Деня на възкресението да имате онова, което сами отсъждате? **أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ**

40. Питай ги кой от тях е поръчител за това? **سَأَلْتَهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ**

41. Или имат съдружници? Да доведат своите съдружници - ако говорят истината

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ فَمَاذَا بَشَّرْتَهُمْ إِذْ كَانُوا صَادِقِينَ

Аллах не им е обещал, че всичко което отсъждат ще им бъде изпълнено до настъпването на края на света. Те нямат даже приятели и помощници, които могат да им помогнат да достигнат желаното. А ако те имат помощници то нека ги представят, в потвърждение на своята правота.

Категорично е, че нечестивците нямат нито Писания, нито завет с Аллах за това, че техните злодеяния ще ги спасят от Аллах, нито приятели, ще им помогнат. Техните твърдения са безплодни и порочни. Кой от тях гарантира притежанията им, безсмислеността на които е очевидна?

42. в Деня, когато ще се разкрият делата и [тези] ще бъдат приканени да се поклонят, а не ще могат.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

В Деня на възкресението хората ще станат свидетели на тревога, на стрес и ужас, които те даже не биха могли и да си го представят в земния си живот. Твореца ще се яви към Своите раби за да, разгледа делата им (Страшния съд) и за да въздаде за делата им. Всички създания на Аллах ще видят Неговото величие и великолепие, което да се опише със слова е просто невъзможно, и тогава ще бъдат приканени да се поклонят. ПравOVERните, които са се покланяли на Аллах и са извършвали земния поклон по собствена воля в земния си живот, ще се поклонят. А грешниците и лицемерите ще искат да се поклонят на Аллах, но няма да могат, защото гърбовете им ще бъдат несгъваеми, подобно на рога.

43. Свели поглед, ще ги покрие унижение, а бяха приканвани да се покланят, когато бяха здрави..

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذِلَّةً وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

Въздеянието на Аллах сега ще съответствува на човешките дела. В земния живот нечестивците са призовавани да се покланят на Аллах и да не Му приписват съдружници, но те считали това за недостойно и се отказвали. А те тогава били здрави, и нищо не ги заставяло да постъпят така.

Затова не питай в Съдния ден за тяхната участ и печал – на тях се е разгневил Аллах, за тях е настанал часа на възмездието и те са се лишили от всяка възможност да поправят стореното, и нито разкаянието, нито молбите им за прошка ще им помогнат. Наистина, това е напомняне което не може да не тревожи сърцата и да не ги заставя да се пазят от греховете и неподчинението на Аллах.

44. Остави на Мен [о, Мухаммед] взимащите за лъжа тази Вест! Постепенно ще ги въвлечем [в погибел], без да разберат.

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَلِّبُ بِهِذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

45. Ще им дам отсрочка. Моята промисъл е силна. وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

О Мухаммед! Остави Ме на саме с тези, които считат Великия Коран за лъжа. Не прибързвай, защото Аз сам ще ги повлека за злодеянията. Аз ще ги даря с голямо богатство и много деца. Те няма да бъдат притеснявани и ще вършат велики дела. Но това ще е само измама, тъй като те все по-дълбоко ще бъдат омотани в заблуда, в която няма да намерят за себе си нищр, освен зло. Такава е съкрушителната хитрост на Аллах! Големите интриги, които Той е замислил против своите врагове, и ужасно е приготвеното за тях наказание!

46. Или търсиш от тях отплата, та са обременени с дълг? أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مُنْقَلَبُونَ

Те нямат причина да те избягват и да не вярват, защото ти ги учиш и призоваваш да приемат религията на Аллах само за тяхно добро. Ти не ги натоварваш с дългове и бreme.

47. Или при тях е неведомото и те го записват? أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

Нима не им е било известно, че те са на правия път и че ги очаква награда от Аллах? Нищр подобно. Те бяха против истината и потънаха в несправедливост. За теб не остава нищр друго, освен търпеливо да издържиш страданията, причинени от тях и да не преставаш да ги призоваваш към Аллах.

48. Изтърпи до присъдата на твоя Господ и не бъди като човека в кита, който зовеше, изпълнен със скръб! فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

Търпеливо изпълнявай заповедите на Аллах и търпеливо понасяй незгодите на Неговото предопределение! Не се гневи и не тъгувай, а само покорно се подчинявай на волята на своя Господар! Не повтаряй постъпката на човека в рибата, т.е. пророка Юнус, който не проявил необходимото търпение и се оказал в корема на огромния кит. Той се разгневил на своя народ, от селото на кораб. Но корабът започнал да потъва, и тогава моряците решили да теглят жребий и да определят, кой трябва да бъде изхвърлен зад борда. Жребият се паднал на пророка Юнус. Моряците го изхвърлили в морето, и го глътнал кит. Опечален и объркан, той се молил на Аллах в корема на кита и казвайки: „**Няма божества, освен Теб, и свят си Ти, а аз се оказах един от несправедливите**“. Всевишния приел неговата молба, и рибата го пуснала на свобода. Вълните изкарали неговото изтощено и болно тяло на безлюден бряг, но Аллах създал там тиква.

49. Ако не бе го достигнала милост от неговия Господ, щеше да е изхвърлен на голия бряг с упрек. لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

